



De zang-godin aan 't Y : inhoudende zo wel eenige bekende als onbekende in 't muzycq-gebragte Hollandsche zang-liederen

<https://hdl.handle.net/1874/35441>

DE
ZANG = GODEN

AAN 'T Y,

*Inhoudende voor 't meeste gedeelte Onbekende en nooit Gedrukte
in 't Muzycq gebragte*

HOLLANDSCHE
ZANG-LIEDEREN,

*Door brave INSTRUMENT-MEESTERS voor verscheidene INSTRU-
MENTEN gecomponeert, en met voorwerpen van een goede smaak gepoëtizeert.*

T W E E D E D E E L.



TE AMSTELDAM,

By ARNOLDUS OLOFSEN, Boek- en Muzycq-Verkooper, aan de Nieuwe
Kerk, over de Voorburgwal.

Minnaars Klagte .

3.

Andantino .

't Vermaak van U te zien, Gaat boven al-le schatten, Die 't aardryk

kan be-ratten: Wie wenscht dan niet, voor al de wereld te ge-biën,

't Ver-maak, 't ver-maak, 't ver-maak van U te zien!

Vers. 2 .

Hem die U zo beminde,
Is echter in dit leeren,
Noch rust, noch vreugd gegeven;
Dewyl uw afzyn met gestaäge pijn ver-slint,
Hem die U zo bemint.

Vers. 3 .

De Liefde is een Tiran;
Waar hy zyn moed eens koelen,
En U myn pijn doen voelen,
Gy leed meer, als gy denkt dat iemand lyden kan.
De Liefde is een Tiran.

De Klaagende Minnaar.

Moderato

Wat moogt gy meer myn hart ont-fonken, Door u -- we lod-der-ly-ke lonken,

Wyl dat gy toch steeds aan my . . . betoont, betoont uw' tieranny! Gy weet dat

ik uw' lief-de derf, en denkt niet dat ik sterf zo 'k niet in tyds uw' gunst ver-werf.

't is genoeg geleên; Laat myn angstig, laat myn angstig klagen, en geweên,

De Klaagende Minnaar .

5

Toch eens zijn af-ge-sneên. Zyt-ge niet mijn En-ge-

= lin? Die ik zo trouw, zo trouw be-min.

Vers. 2 .

Ik stort voor u gestaag mijn klagten,
 Vol van Lievende gedachten,
 Schoon gij weet myn innig leed,
 Uw hart, uw hart blijft even wreed:
 Gij weet dat ik uw liefde derf,
 En denkt niet dat ik sterf,
 Zo ik niet in tijds uw gunst verwerf
 't Is genoeg geleên;
 Laat mijn angstig, laat mijn angstig klagen, en geweên
 Toch eens zijn afgesneên:
 Zytge niet mijn Engelin?
 Die ik zo trouw, zo trouw bemin.

B.

Het Afscheid.

7.

Handwritten musical score for two staves. The top staff is in treble clef and the bottom staff is in bass clef. The music is in 7/8 time and features various rhythmic values including eighth and sixteenth notes, rests, and accidentals. The lyrics are written below the notes. The score concludes with a double bar line and repeat dots.

zijn. Maar gij, van wreeder aard, zult gij, bij zijne pijn, zelfs wel een
 eenigmaal op uwen minnaar den-ken? op u-wen minnaar den-ken.

Vers. 2.

Doch neen: geen wantrouw van mijn schoone!
 zij weet, dat ik te teder ben
 dan dat zij mij met ondank hoone;
 dat ik haar veel te grondig ken.
 Dit wil ik mij gansch niet vermeeten:
 dus was ik haarer gunst niet waard;
 maar ik geniet wel lekkerbeeten,
 voor andren, by haar liefde-haard.
 Daar nu mijn wensch dit slegts voor louter gunstverklaart,
 zo hoop ik ook gewis: zij zal mij niet vergeeten. ÷

B.2.

Vers. 3.

Niet zo? mijn Engel uitgelezen!
 mijn schat, die gansch onschatbaar blijft!
 mijn licht bestraalster van mijn weezen!
 hart, wiens waardij geen rym beschrijft!
 niet zo? gij wilt mij niet verdrijven.
 Myn zugt wordt heimlijk reets becroont.
 Gij zult mijn toeleg doen bekliven.
 De goedheid laat niets onbeloond.
 Een aardig voorval heeft mij nog onlangs getoont,
 dat Phillis teder is: ach! mogt zij't altoos blijven! ÷

8.

Minnezang

Allegretto.

Gij ziet vrolijk de harten in pijn; wilt niet minnen, maar minne-lijk

zijn; en wan-neer-ge de tanden doet wateren

naar een klein tekentje van u-we-gunst, 'k merk, als ik u van lachen zie

schateren, schijnt on-ver-schillendheid uw' grootste kunst.



't Is uw' *Schoonheid*, en braave gestalt,
 't Is uwe *Jonkheid* daar gy meê bralt,
 Gy weet datze de *Zinnen* betoveren,
 Dat uw' bekoorlykheid ons *Wetten* stelt,
 Maar wat baat het een *Goed* te veröveren,
 Dat gy niet houden wilt in uw geweld.



Denk toch, *Silvia*, denk om de tyd;
 Denk dat alles op *Aarde* verslyt:
 Denk dat de *Lenthe* geeft bloemen en blad'ren,
 Denk dat men *Somers* lekk're *Vruchten* plukt;
 En als de *Herfst*, en *Winter* ons naderen,
 Dat alles is verrot, en afgerukt.



Merk uw' *Lenthe* toch wyffelyk aan,
 Wylge uw *Zomer* voor handen ziet staan;
 Wacht u wel, ongevoelig te dartelen,
 Als gy een *Minnaar* om u *Leiden* ziet;
 Want al meentge de *Liefde* te ontspart'len,
 't Is voor een tyd, het is voor eeuwig niet.



Ziet dat gy 'er een *Minnaar* bezint,
 Eer uwe *Herfst* of *Winter* begint;
 Want alsdan van de *Liefde* te handelen,
 'k Geef't aan uw oordeel of't wel voegen zou?
 Neen! gy zoud al uw' *Minnaars* zien wandelen,
 En blyven zitten, vryfter, weêuw, noch vrouw.

Het Voorrecht.

Andantino e Spiccato.

Met zotten twisten, kan niet baaten; zij zul-len

nooit hun eed ver-laa-ten, maar, houden dien en blij-ven

bot. Zij luist'ren na geen bond'ge reden en zijn tog met zich zelfs te

vreden. Dat is het voorrecht van een zot. dat is het voorrecht van een zot.



Elk Mensch kan zich in iets verblyden,
En denkt dat andren hem benyden;

Zoo denkt ook *Klaas*, want *Klaas* is bot:
Wilt gy hem in zyn vreugd bedillen,
Hy zegt: Wat lach ik om die grillen,
Dat is het voorrecht van een zot.



Zou men na lof der dwaazen trachten?
Zy zyn bevoegd tot elks verachten:

Want gy zyt wys, en zy zyn bot.
Uw lof kan 't hart der dwaazen treffen:
Zy pryzen die hun meest verheffen.
Dat is het voorrecht van een zot.



Zo dra gy ziet een zot genaaken,
Ryft op en buigt: want zulke snaaken

Die wyken nooit, zy zyn te bot:
Als zy beleefdheid wilden uiten,
Dan gingen zy zich zelf te buiten.
Dat is het voorrecht van een zot.



Het Bleeken is onnut by Mooren;
Een zot wil nooit na wysheid hooren:

De Moor blyft zwart, de Zot blyft bot.
Ik zie geen kans om hun te doopen;
Lacht dan, en laat de Gek maar loopen.
Dat is het voorrecht van een zot. :/:

Eenzaamheid, Jufferen aangepreezen.

Andantino.

Eenzaamheid kan vreugde geeven; staat, ons meer dan kroonen waard!

zonder Man verg'noegt te leeven, is de grootste schat op aard'. Niets komt ons ge-

-neugte stooren, geen gekyf, geen ringel-ooren noopt ons aan tot spijt en wraak.

Eenzaamheid, ô ziels-ver-maak!



Hier leeft men als rechte Engels,
 Daar 't gewémel, daar 't kriool,
 Daar 't getier van stoute bengels
 Beter g'lykt naar 't joodenschool.
 't Huiswerk doet veel tyd passeeren,
 Maar, die wordt, in 't Schriftstudeeren,
 Van ons beter aangeleid:
 Heerlyk lot der eenzaamheid!



's Morgens kooft de Haan ons wekken;
 Elk doet wat zy wil en kan;
 En zich 's nachts digt toe te dekken,
 Zo veel weet men, zonder Man.
 Blinde wereld! pryz' den orden,
 Waar uit twee maar één zal worden;
 'kNeem in slaverny geen deel,
 G'noeg, twee halve maakt één heel.



Minnaars spannen vleitaals-netten,
 Die men wyslyk diend t'ontgaan:
 Laat men zich in hegtnis zetten,
 't Is met lust en rust gedaan.
 Paradys der ed'le vryheid!
 Gy verschafft alleen ons blyheid,
 Al praat *Thirsis* noch zo mooi
 Van de blinkend' Echte-kooi.



Schuuwt 's gezelschaps vinn'ge neepen;
 Smaakt geneugt, doch mydt venyn;
 Keurlyk hebben dit begreepen
 AMARILL' en ROSAMYN.
 Leert de dert'le driften toomen,
 En de huwlyks-keeten schroomen.
 Vryheid, deugd en wys beleid
 Zy een vrucht van d'Eenzaamheid.

Allegretto.

Het Snuifdoosje.

Mijn doos-je is t puik van al mijn lus-ten, mijn fraaiste

pronk, mijn tijdrerdrijf; het moet steeds aan mijn zijde rusten; mijn

doos-je strekt mij tot ge-rijf, ja bij mijns lichaams smart en

pijn, tot wensche - lijk - ste Me - de - - cijn .

❁❁❁❁

Zo ras ik 's ogtens koom ontwaaken,
 Neem ik myn Doosje reeds ter hand;
 My doen zelfs d'allerminste zaaken
 Den felsten dwang en tegenstand,
 Heb ik myn Doosje daar niet by;
 Men g'looft niet wat dat nuttig zy.

❁❁❁❁

En wil ik Vrienden gaan bezoeken,
 Zo moet myn Doosje t'elkens meê;
 Ik zou 't voor grooter mislag boeken,
 Had ik 't niet eer ik binnen treê,
 Eer men my op Vifiet verwacht,
 Reeds meenigmaal te pas gebracht.



Met dien zal ik geneuglyk leeven,
 Dien zal ik my als eigen wyên,
 Het voorbeeld zal myn Doosje geeven,
 Hem onveranderd trouw te zyn.
 In 't kort, niets geeft my meer gemak,
 Dan 't Doosje, Lief, vol Snuiftabak.



Myn Vryer derf my niet aanroeren,
 Voor hy aan 't Doosje huld' koomt biên;
 Eer liet 'k tot onmin my vervoeren,
 Dan 'k van myn Doosje af zou zien:
 Want steek ik maar twee vingers 'er in,
 Zo voel 'k terstond wat 'k vierigst min.



Gansch aardig staan de Lange Pypen,
 Waar aan men 't Manvolk ziet verlaafd;
 Maar in myn Doosje maar te grypen,
 Is 't geen, dat my verquikkend laaft,
 En 't hart blyft slegts voor hem gespaard,
 Die teffens myn' Doosje aanvaardt.

De Wyn.

Tempo di Menuetto.

Sap door d'ed'-le druif ge - gee - ren! min - lijk droefheids te - gen - gift!

hal - ve leeren van ons lee - ren (dus be - noemt U zelfs de Schrift)

Zom - tijds komt uw' kracht de zin - nen en de gees - ten o - - ver -

- win - nen, als door heerschend' won - - der - - drift.



Levens-oly! vogt'ge ſtraalen!
 Bron, die zoet geneugt beſchikt!
 Balzem, die in 't nederdaalen,
 Meenig droevig hart verquikt:
 't Schynt dat gy, by vrool'ke uuren,
 Maakt oprechter vriend' en buuren,
 Dat gy op de waarheid mikt.



Men kan ook tot 's Hemels eeren,
 Onder 't drinken vroolyk zyn;
 Wilt gy baat voor hartzeer leeren?
 't Glaasje levert Medicyn:
 Dus wordt droefheid haast verdréven;
 Weet gy niet, daar ſlaat geſchreven:
 Geeft den treur'gen Geeſtes wyn.



Echter, zyt, by lugt'ge vlaagen,
 Nooit op overdaad verzot;
 Schept in 't zwelgen geen behaagen:
 Wat baat walging, pyn en ſpot?
 Drinkt met maat, en laat, in 't ſmaaken
 Reine luſt den geeſt genaaken.
 Dankt den Schepper in 't genot.

18.

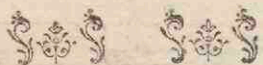
Allegretto. Op den Geboortedag van ROSAMYN, invallende op den eersten Kersdag.

Tijd! wiens weergaa men nooit zag! in-ge-wijd door 's Hemels-zoonen! Zaal ge-

heilverwekkend' dag! mogt het puikjuweel der Schoonen, mogt de waar-de

Rosa-mijn, 't voorwerp blijder engel-toonen, mogt de waarde Rosa-

-mijn, eeu-wig 's Hemels lie'r ling zijn.



Voorwerp onzer harte-vreugd!
 Zielsbeminde nooit volpreezen!
 Uw liefställigheid en deugd,
 Uwe schoonheid uitgeleezen,
 Noodzaakt Momus zelf tot lof.
 Uw ontzaglyk minzaam weezen,
 Noodzaakt Momus zelf tot lof,
 Levert 't Zang-Choor ruime stof.



Uw 's Claviers bezielde pracht
 Laaft den geest, streelt keur'ge ooren;
 Uwer Zangstem wonder-kracht
 Koomt Apollo zelfs bekooren.
 Welkom, dag, die vreugde baart!
 Vreugd, door 's Hemels gunst beschooren.
 Welkom, dag, die vreugde baart!
 Neêrlands Pronkçieraad verjaart.



Vier', verheugde Herderschaar,
 Vier' dit hooge Feest met Psalmen,
 Hand aan hand en paar aan paar;
 Strooy Haar duizend eerenpalmen:
 Juich met Zang- en Snaargeluid,
 Doe het veld van blydschap galmen.
 Juich met Zang- en Snaargeluid,
 Roep een vrolyk Vivat uit.



Leevens-äder! Zegen-bron!
 Stroom en druij, vloey mild en teder!
 Goude straal der Kersdags-zon!
 Keer noch dikwyls tot Haar weder.
 Geeft een helder Glaasje Wyn;
 Spoelt de lekk're Wafels neder.
 Geeft een helder Glaasje Wyn:
 Vivat, vivat Rosamyn!

Moderato

Samenspraak tusschen een' Vryer en een' Klopje

(Vryer) Mijn allerliefsste kind! wilt gij na't klooster toe? *(Klopje)* dus is myn vast be-sluit: ik ben de wereld moe. *(Vr.)* Veel
g'luks dan op uw' reis. zij blijft misschien nog steeken? *(Kl.)* Ja, liever liet ik mij het hoofd in stukken bree - - - ken.



Vr. Zal dan uw vleesch en bloed vergeefs gewassen zyn?
Kl. Wat noemt gy vleesch en bloed? ik myd' zelfs quaaden
 schyn.
Vr. Zult gy dan nimmermeer den ouden Adam merken?
Kl. Och neen, ik houd 't alleen met louter goede werken.



Vr. Het Huwlyk laat veeleer de goede werken zien.
Kl. Vriend, wat gy praaten moogt, ik gaa de min ontvliên.
Vr. Gy laat tog nog wel eerlt wat minzaam met u spreken?
Kl. Mits dat gy my verschoont met dart'le minnestreken.



Vr. Waar helt een Roos na toe als zy niet wordt geplukt?
Kl. G'noeg, als ons beste deel wordt aan 't verderf ontrukk.
Vr. Wat zyt gy quaad beraân; wie zal u 't bed verwarmen?
Kl. Wat quaad? als of ik niet de Zuster nam in d'armen.



Vr. Dat is een slegte troost; de Zuster is te koud.
Kl. Veel beter koud en schoon, dan warm en vroegtyds oud.
Vr. Het is tog brood tot brood, het vleesch moet gy dan
 missen.
Kl. Nog liever brood tot brood, dan smullend zig vergiffen.

Vr. Myn



Vr. Myn Schaa!p! tracht na wat rechts, en kies een ander oord.

Kl. Daar is perykel by. Laat my tog ongestoord.

Vr. Verban maar alle schroom: wie waagt, die kan gewinnen.

Kl. Wie waagt, die loopt gevaar: neen, 'k zal dat niet beginnen.



Vr. Is dan de Maagdenstaat bevryd van kruis en weê?

Kl. De Maagden hebben één, Gehuuwde Vrouwen, twee.

Vr. De Maagde-Krans is gansch met Suiker overtoogen.

Kl. Helaas! die Suiker-zang heeft meenig Schaa!p bedroogen.



Vr. Wel, waarom reikhalft dan de Wereld na de Min?

Kl. Och! wie verstandig is, die ziet het anders in.

Vr. Hebt gy te veel verstand, zo moogt gy wat verkoo!pen.

Kl. Ik zorg maar voor my zelf, de and'ren laat ik loopen.



Vr. Uw' Dans-schoen, naar ik denk, staan eerlang op d'eerste.

Kl. Wen 'k overleeden ben, dan houd' ik Bruilofst-feeft.

Vr. Vier oogen dunkt my, zie 'k op uwe Lykbaar fleepen.

Kl. Gy maakt my haast verward, door al uw' fyne kneepen.



Vr. De fynheid leer 'k van u: maar, denk op uwe staat!

Kl. Wie weet wat ik wel deed; doch 'tis nureeds te laat.

Vr. Koom, laat ik dezen nacht, devootlyk hier maar blyven,

Kl. Myn Wooning is te naauw, gy vindt ligt and're Wyven.



Vr. Voor eenen Goeden Vriend is noch wel plaats aldaar.

Kl. Een Drommel in de Kerk, klimt eerlang op 't Althaar.


Vr. Wilt gy dan, Lieve Zus! uw Minnaar gansch verloten.


Kl. Die zaak is veel te teêr. De Slach-Boom blyft gestoten.


22. *Virace.*


De Rang-orde.

The musical score is written for two systems. The first system has a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The lyrics are: "Den Schoonen, die met reine lonken, ons on-getergt en snel ont-von-ken." The second system also has a treble clef with the same key signature and time signature. The lyrics are: "wijd' ik, bij dans, bij disch en gang, den eer- - sten rang." The score includes various musical notations such as notes, rests, and ornaments.


De Vrienden, welker trouwe Liefde
Myn hart reeds overlang doorgriefde,
Betaamt ook billyk, naar gelang,
Den Tweeden Rang.


Den Leraar, die tot wysheid leidde,
En nooit den Geest tot twist bereidde,
Geef ik, genoopt door eerbieds-dwang,
Den Derden Rang.


Verdiensten, die niet, opgeblaazen
Na lof en roem, als voedzel aazen,
Behoord, ondanks des Volks gedrang,
Den Vierden Rang.


De Dicht'ren, die voor Waarheid waaken,
De deugd verheffen, d'ondeugd laaken,
Koomt toe, tot loon voor dien gezang,
Den Vyfden Rang.

Mu-



Muziek-kern, die, op tóverfnaaren,
 Ons voor 't vergift der zorg bewaaren,
 Laat ik, die hun, bekoord' ahang,
 Den Zesden Rang.



Doch, dwaazen, die met domheidsvlaagen,
 Verdienften poogen uit te dagen,
 Genoten zy hem nog zo lang,
 Verdiend geen Rang.



Ja, vleijers, die nooit Waarheid zoeken,
 Zyn, overstelpt met volkervloeken,
 Schoon voor een tyd gestreelt op aard',
 Des Rangs niet waard.



Aan Meisjes, die my bits verachten,
 En slegts na ryke Pronkers trachten,
 Betaamt maar, by zulk vuil belang,
 Den laagen Rang.



Ook hy, dien Erf-schat doet vermoeden,
 Verstand en Deugd dus te vergoeden,
 Wat Liev'ling ook by 't graauw, die is
 Het Rangspoor mis.



Geleerden, die, vol quaade listen,
 Geduurig over Rangen twisten,
 Al kyven zy nog eens zo lang,
 Behoort geen Rang.

Grave.

De Schoone Wereld.

t.
Aard'! gij zijt geen jammerdal, als de mensch't maar recht aan-ziet:

t.
Naamlijk, menig onge-val niet U, neen, zich zelf ver-wijt.

Vivace
t.
Waar duizend bloe-men bloeijen in Lent-en Zo-mer--tijd,

t.
Waar vruchten weel-drig groeijen, Is men daar niet ver-blyd?
t.



Waar warme Winden waayen,
 Waar Koren slaat in 't veld,
 Waar men 't gaat ryk'lyk maayen,
 Is 't daar niet wel gesteld?



Wen 's Wynstoks ruim vermoogen
 Ons overvloed beschikt,
 Wie zou dan niet gedoogen
 Dat zich de geest verquikt?



Toont ons 't Saizoen zyn kuuren,
 Gaat Storm met Vorst gepaard,
 Daar zyn ook vrool'ke uren
 In 't hoekje van den haard.



Uit zulke fraaye zaaken,
 Als zich hier reeds doen zien,
 Een Jammerdal, te maaken,
 Kan nooit, met grond, geschiên.

26. *Allegro.*

De Moogelyke en Onmoogelyke Dingen.

The musical score consists of three systems of two staves each (treble and bass clef). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/8. The lyrics are written below the notes. The first system contains the first line of the song. The second system contains the second line. The third system contains the third line, which ends with a double bar line and a repeat sign.

De regels in de konst van't minnen, hoe zwaar die zijn, met vreugd ver-zinnen, is ligt gedaan,
 is ligt ge-daan; Maar, haarer wetten last 'ge plichten, met lust en zon-der dwang verrichten,
 Dat gaat niet aan, Dat gaat niet aan.

☼ * ☼
 Een ryke Besje vleiend groeten,
 In hoop van 't erfgoed haast t'ontmoeten
 Is ligt gedaan,
 Doch, waare Minnedrift te smaaken,
 By 't Rimp'lig Vel van Liefde blaaken,
 Dat gaat niet aan.



☼ * ☼
 Met hoogheid, goud en tytels praalen,
 Ver-gierden glans te laten straalen,
 Is ligt gedaan; (men,
 Maar, zynen wensch in voorspoed tem-
 Van zich te gunstig vonnis fremmen,
 Dat gaat niet aan.

Hen,

* * *
 Hen, die de G'lukzon doet verryzen,
 Uit baatzucht overmaatig pryzen,
 Is ligt gedaan;
 Doch, by 't gedrag van ryke Gekken,
 De vleytaal nooit weér in te trekken,
 Dat gaat niet aan.

* * *
 Met Reed'naars zwier de daaden peilen,
 Een Straftoon slaan by's Naaftens feilen,
 Is ligt gedaan:
 Doch 't pad der ondeugd zelf verlaaten,
 Ja, zyne Lief'lings zonden haaten,
 Dat gaat niet aan.

* * *
 In schyn der Vrienden dood beklagen,
 En prachtig Rouwgewaad te draagen,
 Is ligt gedaan;
 Maar, wen de ryke Neeven sterven,
 Veel weenen, als men veel moet erven,
 Dat gaat niet aan.

* * *
 Alom bezet met Kerkhofs bloemen,
 Het zoet genot der Liefde doemen,
 Is ligt gedaan,
 Doch, in 't Gezelschap jonger Damen,
 Jong zyn, en zich der Liefde schaamen,
 Dat gaat niet aan.

* * *
 By Meisjes die geen hart ontsteecken,
 Van Minnevlaagen nooit te spreekken,
 Is ligt gedaan;
 Maar, zich na zyn Beminde zwenken
 En op geen Snoepery te denken,
 Dat gaat niet aan.

* * *
 De Liefd' tot Vrouwen, naa het paaren,
 Zes Maanden, langer, te bewaaren,
 Is ligt gedaan,
 Doch, dat naa zo veel Huislyk slooven,
 Die vier'ge vlam nooit zou verdooven,
 Dat gaat niet aan.

* * *
 Der Dwaazen eige Lof verachten,
 Daar zy hen als voor 't Geld verpachten,
 Is ligt gedaan;
 Maar, zich door Wyzen roemen zien
 En aller hovaardy t'ontvliên,
 Dat gaat niet aan.

* * *
 In 't Meir des G'luks, by goede zaaken,
 Van zorg bevryd, zich te vermaaken,
 Is ligt gedaan;
 Doch nooit na broosse schatten streven,
 En zonder Geld genoeglyk leven,
 Gaat zelden aan.

28.

Scherzando.

Het Juffertje.

Teer van jaa-ren, Zwart van haa-ren, Dank ik,
 die mij groet; Rood van wan-gen, Zoet van lip-pen,
 Liet ik geern een kus ont- - - glip - pen,
 Quam t mij te ge- - - moet.



Myner Tante
Kust Agante;
Kust Jesmin, de hand;
My, schoon zy my vaak ontmoeten,
Koomt niemand die kussend groeten.
ô! wat onverstand.



Meenig Quantje
Zegt: Lieve Antje,
Mag ik hier wat staan?
Doch, zy zien pas Juultje naaken,
Dat zy niet van Liefde blaaken,
En straks van my gaan.



Met die Zotten,
Moet men spotten,
Zonder bars gelaat;
Laat ik maar eerst grooter weezen,
Dan zal ik ze haast beleezen:
Dit's de beste raad. :/:

Allegro affai.

Zang aan Fillis.

Ach Fil-lis lief, mijn har-te - dief, Kom bij mij in dit laant - je :

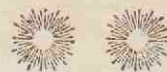
Ont-ronkt mijn bloed, roed mij - ne gloed, bij 't schij - nen van het maant - - je .

Hier woont de rust, hier leeft de lust;
 Hier dartelen de Goden,
 En Kruid en blad; Met dauw bespat,
 Om stryd, ons herwaards noden.



Geen Mensch kan hier, Ons jeugdig vier,
 Bespieden of besnappen.
 Hier vryd het al, In 't jeugdig dal,
 En niemant weet van klappen,

Gy kunt met my, Hier zy aan zy
 Gezeeten, Bloempjes plukken;
 En in het groen, de Wellust voên,
 En Hart aan Hartje drukken.



De Nachtegaal, Vryt in haar Taal,
 Hier 't Gaaitje op Linde Takken;
 Hier schuilt de Haas, schuuwt voor 't ge-
 Der Winden, en der Brakken.

(raas

Gy

Gy kunt hier gaan, Op Roose Blaân,
 Vol levendige Geuren;
 Uw blonde hoofd, Met Bloem en Ooft
 Optooijen, schoon van kleuren.



En krygt gy vaak, Met zoet vermaak,
 Kunt gy in 't Gras hier rusten,
 Daar 't Water stroomt, Want, die hier
 Droomt steeds van minne-lusten. (droomt,

Een Windje koel, Zo fris als Zoel,
 Speelt hier op Zilv're baartjes,
 Dat zal uw Hals, En Borsjes mals,
 Doorwrocht met bleekblauw' Aartjes:



Verkoelen zagt, Kom Lief ik wagt,
 Rust hier op Matelieven;
 Kom herwaards aan, De Min zal staan
 Op Schiltwagt, ik u grieven.



Allegro.

Lust der Jeugd.

t.

Laat den goeden ouden Man onze jeugd maar schelden; Wijl hij

’t niet wel laten kan, Zal hij ’t niet ontgel-den. Hij be =

-grijpt waar hy van praat, Eer’t met hem niet was te laat, Deed hij

’t zelf niet zel-den, deed hij ’t zelf — niet zel-den.

Is het niet nog tyds genoeg,
 Over ons te klaagen?
 Pà! het is nog wat te vroeg,
 Daaglyks ons te plaagen.
 Wat uw wyze mond hier preekt,
 Heeft eerst pas, als kracht ontbreekt,
 In bejaarde Dagen:
 In bejaarde Dagen.



Oude! zwyg, ik weet het pad,
 't Welk ik heb te loopen;
 'k Ben van uw crityken zat:
 Laat ons 't beste hoopen.
 Ik zal alle luiheid vliên,
 Nooit geen werk of moeir' ontzien;
 't Heele Land staat open:
 't Heele Land staat open.



Moeder! let op Vaders les;
 Laat hy met u praaten;
 Maar, ons Kinderen, alle zes,
 Kan zyn preek niet baaten.
 Denk, ô Broertje, by het glas,
 Of 't de beste Wereld was,
 Zo wy ledig zaten:
 Zo wy ledig zaten.



Ja, mon Frere! u leert de Wyn
 Wysheid op te wekken:
 Kon ik wel uw Broeder zyn,
 Zonder g'lyke trekken?
 Zo dan ooit een droppel tyd
 Buiten zoet geneugt verflyt,
 Zyn wy waarlyk Gekken:
 Zyn wy waarlyk Gekken.

34.

*Vivace. Soli.*Lof der Vriendschap, *CHOOR ZANG.*

Kom Tuijchen wij daar nu de vreugd, ons vrolijk Hart verblijd;

Daar Vriendschap aan op- rechte Deugd, is Toe- ge- wyd.

Soli.
ô Vriendschap die de Harten bind door 't Rijn ge- moed;

t. t. Chorus bis.
Nu Elk die hier ge- noe- gen vind, Uw Hul- de doet.

(Soli.) Hier werd de Vriendschap en 't vermaak
Door vaste Trouw verknogt;
Hier vind men 't waar geluk (zoo vaak
Vergeefs gezogt: (Chorus bis.)

(Soli.) Hier beeft men voor de Laster niet,
Daar yder vry,
De waare Vriendschap hulde bied,
Verheugd en bly. (Chorus bis.)

★ ★ ★ ★ ★

(Soli.) Hier is 't daar 't zoet genoeg en woond,
Zoo waard als *Krefus* Goud;
Daar Eendragt (elders bits gehoond)
Haar Tempel boude. (Chorus bis.)

(Soli.) Daar geen Bedrog ons ooit verrast,
Door valsche schyn;
Als wy door waare Vrienschap vast
Verëenigd zyn. (Chorus bis.)

★ ★ ★ ★ ★

(Soli.) Nooyt boude de Staatzucht hier zyn Throon;
Nog vuyge Dwinglandy,
Vlegt voor geweld geen Lauwerkroon,
Door Tiranny. (Chorus bis.)

(Soli.) Hier schuyld geen snoo vermomde List
In syn Gewaad;
Hier zyn wy vry van Helsche Twist,
Bedrog en Haat. (Chorus bis.)

I 2

(Soli.) Verëenen wy ons aan elkaar,
Nu elk de Vriendschap mind;
Die by 't ontstookten vreugd Altaar,
Ons thans verbind. (Chorus bis.)

(Soli.) Zoo zingen wy verheugd van geest,
En zyn gerust;
Daar yder op dit vrolyk Feeft,
Zyn Liefje Kust. (Chorus bis.)

★ ★ ★ ★ ★

(Soli.) Betoon nu hier aan deezen Dis,
(Door Vriendschap toebereid);
De plicht die yder schuldig is,
Met Dankbaarheid. (Chorus bis.)

(Soli.) Genieten wy de zoete vreugd,
Die 't Hart vernoegd.
Men dank de geen die ons verheugd
Hier zamenvoegd. (Chorus bis.)

★ ★ ★ ★ ★

(Soli.) Schenk nu voor 't laatst nog eens in 't
En roep dus uyt met my; (rond,
ô Vriendschap! blyf na deezen stond,
Ons altoos by. (Chorus bis.)

(Soli.) Zoo leefde de Vriendschap vry van
Van Haat of Nyd. (Druk,
Zoo duurd nog lang ons aardfch geluk
Na deezen Tyd. (Chorus bis.)

Ach!

Minnaars Klagt.

Adagio, non troppo.

Ach! wat lijdt hij, wat lijdt hij smart, die Min gesla-gen is om't hart, En durf het tog niet laten blyken;

Daar is geen weêrgaa tot zijn pijn, 't en zij dat wij haar vergelijken met die 'er in de hel zal zijn.

The musical score consists of two systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 3/4. The first system includes lyrics in Dutch. The second system also includes lyrics. The piano part features various fingering numbers (6, 5, 4, 3, 2, 1) and some accidentals (sharps and naturals). There are also some 'x' marks above notes in the piano part, possibly indicating specific performance techniques or corrections.

Noch. is het eene soort van luk,
 Te tuigen mogen zynen druk
 Met nat' en overbleeke Koonen
 Word my dat toegelaten? Neen,
 Myn rampen mag ik niet betoonen
 Dan, eilaas! door myn dood alleen.



En noch wanhoop ik al byna,
 Dat my de Dood van smart ontsla;
 Hoewel ik sterf van uur tot uuren.

Ik stort dit uit; om dat de Dood
 Een kwaad is, dat niet lang kan duuren,
 In plaats dat eeuwig schynt myn noot.



ô! Min, wat bend gy loos geweest,
 Aanblaazend uwe Dienaars geest,
 Met zo een diepe eerbiedenisse!
 't Gebeurde niet, dan tot dit end,
 Om dat hy nimmer zoude missen
 Van aan te bidden zyn elend.